

andre Bestemmelser end dem, som efter Sagens Natur maa træde i Kraft tidligere. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det naturligvis slet ikke er affaaaret, at jeg med Hensyn til Reguleringen af visse Forhold, Indsættelse i forskellige Klasser, maa komme til allerede nu at disponere saaledes, at det kan faa Betydning for Fremtiden, men dermed maa det ikke være præjudiceret, at Rigsdagen kan komme til en anden Ordning. Jeg kan saaledes vanskelig nok klassificere Stationerne uden at lade Klassifikationen træde i Kraft. Men i Umyndelighed er det Overgangsbestemmelser, der stiges til i § 31, hvorimod der ikke stiges til Lønningbestemmelser, og jeg vil ikke gaa ind paa at modtage det ærede Medlems Opfordring, hvis jeg skal komme til at staa saaledes, at det vilde være en illoyal Umvendelse af det Lovforslag, der vedtages af Tingene, og jeg antager, at man vil som Regel ogsaa forlange, at det skal bero paa Finansloven, hvorledes Loven skal træde i Kraft. Loven træder i Kraft den 1ste April 1893. Det kan være, at noget kan gennemføres før den Tid, men jeg er ikke sikker derpaa. Det maa bero paa nærmere Underøjselse. Jeg vil kun værgge mig imod, at der i det ærede Medlems Opfordring skal ligge nogen Forpligtelse for mig, hvorved jeg kan komme til at stille mig illoyalt over for dette Ting; det kan det ærede Medlem som Medlem af dette Ting ikke forlange af mig.

Berntsen: Jeg kan i alt tiltræde den Opfattelse, som den ærede Minister gjorde gældende over for Lovforslagets § 31. Det maa være forbeholdt Lovgivningsmagten i Forbindelse med Ministeren i kommende Rigsdagssamlinger, at træffe Bestemmelse om, hvorvidt der skal indtræde Lønningssforhøjelse for de forskellige Funktionærer, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil dele denne Betragtning. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening, at Ministeren skal opfordres til vilkaarlig efter eget Forgodtbefindende at gøre Forandringer. Fra nu af maa saadanne Bestemmelser træffes af Lovgivningsmagtens Faktorer i det hele; det er et af Hovedformaalene for Loven, at de ikke skulle træffes af Administrationen alene, men efter Forhandling med Rigsdagen. Da der er fuldstændig Enighed i Jælls-subvalget, skal jeg ikke forlænge Diskussionen. Jeg kan henholde mig i et og alt til den ærede Ordførers Motivering. Dog skal jeg gøre opmærksom paa et Resultat, som det maaste ogsaa kan have Interesse for de ærede Medlemmer at kende. Det har oftere af ærede Medlemmer været

fremsat, at det er et for stort Personale, der er ansat ved de danske Statsbaner. Efter en Opgørelse, jeg har foretaget med Hensyn til dette Forhold, skal jeg meddele, at den Reduktion af Embedsmænd og Funktionærer, som følger af dette Lovforslags Vedtagelse, vil beløbe sig til ikke mindre end 83 Embedsmænd og Funktionærer ved Statsbanedriften.

Før Forhandlingerne slutte, er der et Forhold, som berøres af denne Lov, hvilket jeg vil tillade mig at heilede Opmærksomheden paa, og som jeg ønsker, at den ærede Minister vil udtale sig om. Det er jo alle bekendt, at der er etableret et saakaldt Jærnbaneraad. Dette Jærnbaneraads Fremkomst har den ærede Minister motiveret ved, at Administrationen saunede Lovgivningsmagtens Medvirkning i hele dette Forhold. Efter denne Lovs Vedtagelse er denne Grund jo ikke mere til Stede, og jeg betragter det derfor som givet, at Jærnbaneraadet maa bortfalde efterhaanden som denne Lov træder i Kraft. Jeg ved jo meget vel, at Jærnbaneraadet er fremkaldt ved kongelig Resolution og derfor selvfølgelig maa forsvinde ved ny kongelig Resolution. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister her vilde udtale sin Tilslutning til denne Opfattelse og sin Beredvillighed til at søge Jærnbaneraadet sjetnet, hvis Lovgivningsmagten ikke skulde beslutte Sammensætning af et andet Jærnbaneraad, hvilket jeg dog ikke antager; thi jeg antager, at det er fuldt tilstrækkeligt, at Lovgivningsmagten og Ministeren i Forening forhandle om alle Forhold vedrørende Jærnbanedriften. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale at vedtage Indstillingerne.

Sarald Jensen: Jeg ved ikke, om den ærede Minister har misforstaaet mig, eller jeg har misforstaaet den ærede Minister, men jeg kan ikke med min bedste Vilje se, at det vilde være illoyalt handlet af den ærede Minister, om han lod f. Eks. Bestemmelserne, der angaa Konduktører, Portører, o. s. v. træde i Kraft noget tidligere, lod denne falde ind under Bestemmelsen i § 31. Det er dog faktisk saaledes, at den ærede Minister paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne angaaende denne Lov har ladet sinne igennem, at han ikke var uvillig til rent administrativt at forbedre disse Folks Lønninger, naar Tingene ved deres Behandling af Lovforslaget syntes at komme til Enighed derom, og nu foreligger der et Lovforslag, hvorom Tingene ere enige, et Lovforslag, som gaar ud paa, at disse Folk skulle have en lille Forbedring af deres Løn.